Raad van State

200708315/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/16968 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 6 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 november 2007, verzonden op 7 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

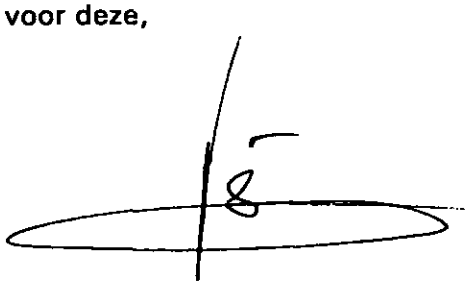
w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

248-561.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/16968

V.nr.:

inzake: (gesteld), geboren op , van (gestelde) Sierraleoonse nationaliteit, wonende te , eiser,
gemachtigde: mr. E.M. Hoorenman, advocaat te Hoorn,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 30 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 9 maart 2004 tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 afgewezen. Op 19 april 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen. De beroepsgronden zijn bij brief van 10 mei 2007 aangevuld.

2. Op 15 juni 2007 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 1 oktober 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 30 oktober 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens is ter zitting verschenen J. Jalloh als tolk in de taal Krio.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eiser heeft - zakelijk weergegeven - het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. Eiser is in 2001 opgepakt door de rebellen en gedurende twee maanden door hen vastgehouden. Eiser verbleef in een huis in en werd door de rebellen mishandeld. Een rebel en tevens vriend van eiser, genaamd , heeft eiser helpen te ontsnappen. Eiser is toen via naar gegaan, vanwaar hij met behulp van een soldaat, genaamd , met een boot naar Nederland is gereisd. Eiser vreest voor , omdat de familie van vermoord zal worden als de rebellen erachter komen dat eiser geholpen heeft.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft in het bestreden besluit de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd geweigerd, omdat ernstige twijfel is gerezen over de door eiser opgegeven identiteit en nationaliteit. Redengevend hiervoor is onder meer de informatie inzake de gesproken talen in Sierra Leone, zoals neergelegd in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 31 juli 2003, (kenmerk DPV/AM-819114) welke informatie nogmaals wordt bevestigd in het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 28 juni 2006 (kenmerk DPV/AM-906656). Voorts heeft de dossieranalyse door Bureau Land & Taal van 21 februari 2006 tot de conclusie geleid dat er twijfel bestaat over de herkomst van eiser uit Sierra Leone. De taalanalyses die vervolgens hebben plaatsgevonden in de talen Pular en Krio, hebben uitgewezen dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone. Gelet op het resultaat van de taalanalyse en de omstandigheid dat eiser zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet heeft kunnen onderbouwen met documenten, heeft eiser geenszins aannemelijk gemaakt daadwerkelijk uit Sierra Leone afkomstig te zijn en de Sierraleoonse nationaliteit te bezitten, aldus verweerder. Verweerder hecht derhalve geen geloof aan de nationaliteit en identiteit van eiser en acht zijn asielrelaas evenmin geloofwaardig. Het standpunt van eiser dat de uitslag van de taalanalyse onjuist is, is niet onderbouwd. De omstandigheid dat eiser tot op heden geen contra-expertise heeft kunnen laten uitvoeren vanwege een gebrek aan financiële middelen, dient voor zijn rekening en risico te blijven (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 30 september 2004, LJN: AR5356). Verweerder concludeert dat eiser niet in aanmerking komt, dan wel had kunnen komen, voor verlening van een asielvergunning op een van de gronden van artikel 29 van de Vw 2000.

2.1 Eiser legt aan het beroep ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Volgens eiser heeft verweerder het gestelde in de zienswijze niet bij het bestreden besluit betrokken. Eiser beschikt niet over voldoende financiële middelen om de door hem gewenste contra-expertise te laten uitvoeren en heeft daarom om uitstel van het bestreden besluit gevraagd. Op formele gronden heeft verweerder dit geweigerd. Eiser is ervan overtuigd dat de resultaten van een contra-expertise de resultaten van de taalanalyse zullen ontkrachten.

2.2 De gemachtigde van eiser heeft zijn standpunt ter zitting als volgt toegelicht. De rechtbank dient af te wijken van de vaste jurisprudentie van de AbRS omtrent de financiering van een contra-expertise, nu deze jurisprudentie onrechtvaardig is. Er bestaat ongelijkheid tussen verschillende groepen vreemdelingen. De vreemdelingen die worden opgevangen krijgen de kosten van de contra-expertise vergoed door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (hierna: COA), terwijl vreemdelingen die niet worden opgevangen - zoals eiser - deze kosten zelf moeten dragen. Eiser heeft ter zitting nog verklaard dat hij ziek is, zodat hij slechts lichte werkzaamheden kan verrichten.

IV. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder c, van de Vw 2000 slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

2. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlengingsduur ervan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft

verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

3. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling die verdragsvluchteling is.

4. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS kan verweerder, indien bij hem twijfel is gerezen aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit, aan de vreemdeling het voorstel doen om een taalanalyse te laten verrichten (bv. AbRS, 9 februari 2007, LJN: AZ9556). Wanneer de taalanalyse de gerezen twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet laten verrichten, dan wel dat hij van een van de taalanalyse afwijkende conclusie moet uitgaan.

5. In de rapporten van de taalanalyses, gedateerd 9 oktober 2006 en 20 oktober 2006, is geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot Sierra Leone en waarschijnlijk te herleiden is tot Guinee. Daartoe is onder meer overwogen dat eiser Engels ("Krio") spreekt met een tongval die hem eenduidig buiten Sierra Leone plaatst en dat eiser Pular spreekt met een tongval die hem eenduidig in Guinee plaatst. Ter betwisting van deze uitkomst is enkel aangevoerd dat een contra-expertise de resultaten van de taalanalyse zal ontkrachten. Eiser heeft evenwel geen contra-expertise overgelegd. Het standpunt van eiser dat verweerder de kosten van de contra-expertise dient te dragen, slaagt niet. Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS (onder meer 30 september 2004, LJN: AR5356) is uitgangspunt dat de eventuele onmogelijkheid om de kosten van een contra-expertise te dragen, voor rekening en risico van de vreemdeling dient te blijven. Dit uitgangspunt is gebaseerd op de bewijslastverdeling in asielprocedures. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rust immers op de vreemdeling de last om aannemelijk te maken dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen. Hetgeen door eiser is aangevoerd, kan aan vorenstaand uitgangspunt niet afdoen. De omstandigheid dat het COA een vergoeding kan verstrekken voor de uitvoering van een contra-expertise aan vreemdelingen die zich in opvang bevinden, brengt niet met zich mee dat verweerder gehouden is om in het onderhavige geval de kosten van de contra-expertise te dragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden waarom in dit geval van eerdergenoemd uitgangspunt moet worden afgeweken. De rechtbank acht dan ook geen grond aanwezig voor de conclusie dat verweerder niet van de uitkomst van de - twee - taalanalyses heeft mogen uitgaan.

6. Het standpunt van eiser dat verweerder het gestelde in de zienswijze niet bij het bestreden besluit heeft betrokken, slaagt evenmin. Verweerder is gemotiveerd ingegaan op hetgeen door eiser in de zienswijze is aangevoerd.

7. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

8. Het beroep zal ongegrond worden verklaard.

9. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

V. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 6 november 2007 door mr. S.M. Schothorst, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M.L. van Leer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 07 NOV 2007

Conc.:
Coll:
D:

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak. Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Westenberg, Heijnen & Maruanaya
Advocaten

bezoekadres: nieuwe steen 22
correspondentieadres:
postbus 330, 1620 ah hoorn

advocaten:
mr drs frank westenberg
mr piet heijnen
mr katja hofmann-kuijl
mr drs ed hoorenman

telefoon: 0229 - 24 68 95
telefax: 0229 - 24 26 75
E-mail: whmadvocaten@hetnet.nl

medewerksters:
nelleke ubels
colette stam

Per post en fax nr. 070-3651380
Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE
29 NOV 2007
ZAAKNR: 8315
AAN: VI
BEHANDELD DOOR: PAR:
5315-A

Inzake	:
Geboren	:
Nationaliteit	: Sierraleoonse
IND-nr.	: 0104.02.2124
V-nr.	:
Ons dossiernr.	:
Hoorn	, 29 november 2007

HOGER BEROEPSSCHRIFT TEGEN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTING HOUDENDE TE AMSTERDAM INHOUDENDE ONGEGRONDVERKLARING VAN HET BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer hierna te noemen appellant, thans wonende te in deze zaak woonplaats kiezende te Hoorn, Nieuwe Steen 22 ten kantore van mr. drs. E.M. Hoorenman, advocaat en procureur, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep, zulks met het recht op substitutie, stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitting houdende te **Amsterdam**, van 6 november 2007, AWBnr. 07/16968, inhoudende ongegrondverklaring van het beroep. De uitspraak is bijgevoegd als **productie 1**.

Grief 1
De eerste grief richt zich tegen het ontbreken van een overweging betreffende de aangevoerde onrechtvaardigheid van de uitspraak van de ABRvS van 30 september 2004 dat het gebrek aan financiële middelen voor rekening en risico van de asielzoeker in kwestie dienen te blijven. De onrechtvaardigheid zit in het verschil tussen asielzoekers die in een AZC verblijven en asielzoekers die niet in een AZC verblijven, althans die geen verstrekkingen meer van de COA ontvangen. Voor asielzoekers die verstrekkingen van de COA ontvangen wordt een contra-expertise vergoed en voor asielzoekers die niet onder de COA vallen zoals

appellant wordt een contra-expertise niet vergoed. Dit levert de facto de onmogelijkheid op voor appellant om zich te verweren tegen de uitkomsten van de taalanalyse hetgeen dient te worden aangemerkt als een discriminatie van de niet onder de COA vallende asielzoeker. Dit betekent tevens een inequality of arms. De staatssecretaris, althans de Staat der Nederlanden heeft ongelimiteerde middelen tot het voeren van vreemdelingrechtelijke procedures waaronder het laten uitvoeren van taalanalyses. Appellant heeft deze middelen niet en gezien het ontbreken van een familieverband of ander sociaal netwerk, kan hij deze ook niet informeel lenen. Formeel lenen bij een bank is al in het geheel onmogelijk gezien het ontbreken van zekerheid tot terugbetaling. Het voorgaande betekent dat appellant de jure wellicht een eerlijk proces heeft gehad doch dat geïntimeerde de facto appellant in de onmogelijkheid heeft gebracht zichzelf adequaat te verdedigen hetgeen strijdig is met het recht op een eerlijk proces.

REDENEN WAAROM

appellant zich wendt tot de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek:

- de bestreden uitspraak te vernietigen;
- verweerder te veroordelen in de kosten van dit hoger beroep.

Hoogachtend,

E.M. Hoorenman